WONING SOORS-VANDEPITTE

duidelijke keuzen

Het stuk braakland stond reeds geruime tijd te koop. Blijkbaar zag niemand van de kandidaat-kopers de mogelijkheden van het hoekperceel.

Een van de grootste nadelen was de onmogelijkheid een tuin bij de woning te maken. Niet zo voor architect Eric Soors van META architectenbureau, die hier juist een uitdaging in zag. Soors kocht de grond en ontwierp een flexibele woning met twee ruime dakterrassen als alternatief voor de afwezige tuin. Begin dit jaar ontving de compacte woning een award van de Belgische architectuur in de categorie nieuwbouwwoning.

Introverte sfeer

Een hinderpaal bij het ontwerpen van de woning was het verschil in kroonlijsthoogte van de belendende woningen. In de ene straat bedroeg de hoogte 8,5 meter, in de andere straat haalde de kroonlijst slechts een hoogte van 7 meter. De woning moest op beide hoogtes aansluiten. Het bouwvolume dat zo ontstond kenmerkt zich door een tweetal uitsnijdingen.

"Tijdens de jaren kunnen de noden van de bewoners veranderen," zegt Soors.

De twee uitsparingen maakte het mogelijk op elke verdieping een terras aan de woonruimtes te laten aansluiten. Deze twee ruime buitenkamers met een sterk privé-karakter compenseren ruim de afwezigheid van een eigen tuin. Het gegeven dat deze buitenruimtes opgenomen zitten in het totale bouwvolume schept een aangename introverte sfeer. "We waren niet gehecht aan een tuin," zegt Soors. "Bovendien is dit een rustige en aangename buurt met enkele parken in de onmiddellijke omgeving. In het Boekenbergpark, op wandelafstand, is zelfs een openlucht zwembad gesitueerd. De kinderen kunnen hier nog op straat spelen en het Antwerpse stadscentrum ligt op fietsafstand." Een aantal niet te versmaden elementen die in het voordeel van de aankoop van de grond meespeelden. Bovendien heeft de buurt ook architecturale kwaliteiten. Getuige daarvan de lage woningen aan de overzijde van de straat die deel uitmaken van de tussen 1924 en 1932 opgebouwde 'Unitas' tuinwijk die sinds 1982 de status van beschermd monument kreeg.

Doordacht materiaalgebruik

De woning is opgetrokken uit een Deense gevelsteen waarvan de kleuren variëren van helrood over kakigroen tot donkerbruin en bijna zwart. Hun oppervlakte verloopt van mat tot een glazuurachtige glans. De overwegend donkere tinten van deze baksteen accentueert de krachtige massiviteit van het bouwvolume.

Het daggedeelte situeerde Soors op de eerste verdieping. De leefruimte met een open keuken ontvangt overvloedig daglicht via ramen in de twee straatwanden en via de wandbrede plooideur naar het dakterras. Dit terras is gesitueerd op het dak van de garage.

Voor het ontwerp van de keuken deed Eric Soors beroep op de vakkennis van de interieurarchitecten Toon Heyndrickx en Christa Dewachter. De keuken is strak van opbouw en vooral het apart gebruik van de materialen trekt de aandacht. De grote deurvlakken bijvoorbeeld die uitgevoerd zijn in betonplex, een industriële plaat die toegepast wordt voor het maken van bekistingen. De donkere roodbruine platen werden speciaal uitgezocht op hun nerfstructuur en kleur. Het halfzwevende werkvlak dat dienst kan doen als ontbijtplek werd uitgevoerd in aluminium en manueel opgeschuurd en geboend. Boven het werkblad hangt de U-line lamp naar een ontwerp van Maarten van Severen.

Als vloerbedekking koos Soors een donkere blauwe Boomse kerktegel. Een gebakken vrij poreuze steen met een mooie structuur die verzadigd met boenwas een zachte glans krijgt. "Dergelijk resultaat krijg je nooit met een ceramische tegel," zegt Soors.

De bovenste verdieping staat als een kleine toren boven op de woning. Ze bevat slechts één enkele kamer die samen met het ruime dakterras uitgroeide tot een aangename verwijlplek. Momenteel heeft de ruimte niet echt een definitieve functie. Later kan ze eventueel ingericht worden als gastenkamer, bibliotheek, bureau of extra zithoek. Van op het terras krijg je een uniek uitzicht op een amfitheater van bomen uit het Boekenbergpark. Grote bloembakken en planten moeten binnenkort voor een scherm van groen zorgen zodat de privacy op het terras volledig gegarandeerd zal worden.

Modulair nachtgedeelte

Het nachtgedeelte kreeg een plaats op de benedenverdieping rechts van de hal. De oppervlakte die even groot is als de bovenliggende leefruimte, werd gemoduleerd op het ritme van de ramen. Zo verkreeg Soors vijf modules die met een lichte invulwand van elkaar kunnen gescheiden worden. Alleen de eerste module kreeg een duidelijke functie: die van badkamer. De overige modules kunnen naargelang de veranderende behoeften en wensen ingedeeld worden in grote of kleine kamers. De ouderslaapkamer neemt twee modules in beslag. De modulaire opbouw van het nachtgedeelte wordt in de hal gevisualiseerd door vijf deuren die door hun geprononceerde deurkaders de hal ritmeren. De hal leidt naar de garage die als een geluidsbuffer tussen het nachtgedeelte en de buurwoning ligt. Een haag rond de voortuin moet binnenkort de inkijk tot een minimum beperken.

Duurzaam bouwen

In hun ontwerppraktijk trachten de architecten van META architectenbureau waarvan Eric Soors deel uitmaakt het principe te hanteren om ruimtes niet echt een vastomlijnde functie mee te geven. "Tijdens de jaren kunnen de noden van de bewoners veranderen," zegt Soors. "De noodzaak kan ontstaan om bepaalde ruimtes een andere functie te geven. Het liefst gebeurt dat zonder zware ingrepen. Die kwaliteit trachten we in iedere woning te steken, een neutraliteit die toelaat om op lange termijn veranderingen door te voeren. Dat is een vorm van duurzaam bouwen en dat begint met het ontwerpen van een goed en slim plan. Je hebt natuurlijk een aantal beperkingen in een woning. Daarom dat de badkamer in de uiterste hoek van de woning zit. Zo blijft de rest van de oppervlakte flexibel. Een badkamer kun je niet zomaar verplaatsen. Bovendien zit ze nu onder de keuken omdat daar de toevoer en afvoer van het water zitten. Dat is een van de hoofdredenen geweest. Door ze aan de rand te plaatsen is de flexibiliteit van de andere ruimtes groter.

Tekst: Guy Goethals
Foto's: Jan Dirkx